

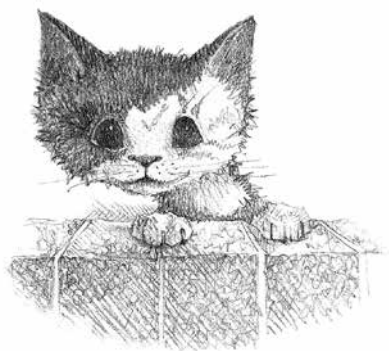
Holly Webb

Smalsi katytė

Alma littera

Pirmas skyrius

Amber parideno barškutį per koridoriaus grindis ir nusijuokė, kai slidinédama medinėmis grindimis Runcė metėsi paskui jį. Jai patiko, kad katytė taip rimtai gaudo kamuoliuką!

Mama pravėrė virtuvės duris ir aiktelėjo, vos neužlipusi ant slyščiojančios mažylės.

– Oi, Runce! Tik tavęs nenuspyriau. Viskas gerai?

Runcė net nepastebėjo. Galiausiai pastvėrė barškutį ir voliojosi su juo niršiai kniauksėdama.

– Nemanau, kad jis liks sveikas, – sumurmėjo mama. – Amber, ar jau susirinkai naujus pieštukus ir viską, ko reikia mokyklai? Susikrovei kuprinę?

Amber linktelėjo.

– Taip, viskas sukrauta, – mergaitė sunerimusi žvilgčiojo tai į mamą, tai į katytę. – Mama, o ką veiks Runcė, kol būsiu mokykloje?

– Ką tu nori pasakyti? – mama atrodė sutrikusi.

– Man neramu, kad ji nuobodžiaus, – paaiškino Amber. – Juk ji niekuomet nebuvo taip ilgai viena, tiesa?

Amber šeima pasiėmė Runcę iš vietinės gyvūnų prieglaudos pačioje atostogų pradžioje. Mergaitė seniausiai norėjo kačiuko, ir tėvai pagaliau nusileido. Mama, tėtis ir vyresnė jos sesuo Sara begalę laiko praleido sėdėdami ant sofos ir naršydami internete. Bet vos tik pamačiusi Runcę

su broliukais ir sesutėmis, Amber suprato, kad tai jos katytė. Mergaitė dar nebuvo mačiusi tokio nuostabaus padarėlio. Runcė buvo tikrai neįprastos spalvos – rusva, su dideliais tamsiais plėmais ir plačiomis juodomis tarsi ją visą apglėbusiomis ausimis.

Ištisas atostogas Amber pražaidė su Runce – nuostabu, kad kačiukas gali žaisti lyg pašėlęs su paprasčiausia virvele. Arba plunksna. Ar net su gėlyte ant šeimininkės šlepečių. Nors Runcė – visos šeimos katytė, daugiausia ją prižiūri Amber. Mergaitei patinka ją šerti ir įpilti švaraus vandens, dėl to ji jaučiasi taip, lyg Runcė būtų jos gyvūnėlis.

– Mudvi su Sara visą laiką buvome namie ir žaidėme su ja, – toliau kalbėjo Amber.

Mama apkabino dukrytę.

– Viskas bus gerai, Amber. Juk žinai – katės tokios nepriklausomos. Tik pagalvok, kiek laiko jos praleidžia snūduriuodamos! Ji pažais, kai mes būsimė namie. Be to, ir aš čia kiek būsiu, juk dirbu pusę dienos. Runcė tik blaškys mano dėmesį!

– Gal... – kiek dvejodama pratarė Amber. Runcė tikrai daug miega. Ji maža ir nenustygstanti vietoje: laksto ratais, kol visiškai pavargsta, tada susirango į margą kamuoliuką. Amber labai patinka, kai ji plumppteli ištiesusi letenas! Mergaitė ištraukė sviedinu-

ką Runcei iš letenėlių ir vėl jį paridenoti. – Man neramu, kad ji nuobodžiaus ir susiras, kaip ištrūkti į kiemą. Kadangi jos ten neleidžiame, jai atrodo, kad sodas – nuostabiausia vieta. Vakar ji vos nepabėgo, kai paštininkas atnešė siuntinį.

Mama susiraukė.

– Tikrai nemanau, kad ką nors galime padaryti. Tiesiog pasirūpinkime, kad ji nepaspruktų. Manau, ji vis tiek pabūgtų mašinų triukšmo ir į gatvę neitų.

Vis dėlto mama nebuvo tvirtai įsitikinusi, ir Amber atsiduso. Jų kaimynų katinas kartą pabėgo ir buvo smarkiai sužeistas, ir jai buvo baisu pagalvoti, kad ir Runcei gali taip nutikti. Ji tikrai

labai protinga, bet kačiukai nėra ypač nuovokūs. Amber buvo įsitikinusi – jei katytė pamatytų ką nors įdomaus kitapus gatvės, be abejonės pultų vytis. Ir kažin ar būtų įmanoma išmokyti Runcę iš pradžių apsidairyti į abi puses.

Runcė smalsiai apuostė koridoriuje sukrautus daiktus. Šiandien viskas kitaip. Visi skuba. Ji uostinėjo kuprinę, kai atbėgusi Sara vos neprimynė jai uodegos. Katytė susigūžė ir stebėjo, kaip Amber ir Sara bėgioja laiptais aukštyn žemyn pasiimti pamirštų daiktų. Žvilgčiodama į laikrodį koridoriuje stovėjo mama.